



Szigeti József drámái. Kiadja Bayer József. A Kisfaludy-Társaság Nemzeti Könyvtára LXXXII. kötete 8-rétű 379 lap. Budapest, 1914.

Szigeti József a XIX. század második felének egyik kiváló színésze, Szigligeti mellett leghatásosabb és legtermékenyebb színműírója. Mintegy 22 műve közül nyomtatásban alig 5–6 jelent meg s ma már ezekhez is bajosan lehet hozzáférni, pedig nem egy műve, kivált a vidék kisebb színpadjain, ma is állandóan műsoron van.

A bevezető életrajzot Bayer József, a magyar színészet történetének legkiválóbb ismerője írta. Ő válogatta ki a közlésre legalkalmasabb 5 művet (A vén bakancsos, Becsületszó, Falusiak, Rang és mód, Kolostorból), ellenőrizte a szöveget s állította össze *kiadások* címen Szigeti műveinek jegyzékét, forrásmunkák címen a vonatkozó irodalmat. A közölt öt darab híven láttatja Szigeti írói tulajdonait. Szívesen vettük volna még a *Csizmadia mint kísértetet* is hatodiknak. De ezt a genret is jól reprezentálja a *Vén bakancsos és fia*.

Szigeti népszínműveinek cselekvényéhez a keret a nép, de a főszereplők már egy fokkal magasabb osztályból valók (kántor, kocsmáros, csizmadia), noha falusi alakok. Maga a történet rendszerint költői, néha naiv is. Jellemükben épp úgy általánosak, mint Szigligeti alakjai. Sőt Szigligeti hőseiben típus voltuk mellett is van szenvedély, több drámaiság. Itt van pl. a vén bakancsos huszár fia. Szinte veszélytelen, legfeljebb szentimentális. Szigeti jól ismeri a falu jellemző alakjait és szerencsés kézzel játszat el velők egy-egy érdekes történetet. De nem ismeri még magát a népet, a nép egyéni életét.

Ugyanez áll vígjátékaira és színműveire is. Nem tud vagy nem akar leereszkedni az egyéni tragikumig vagy komikumig. Itt van pl. a *Rang és mód*. Ennek meséje, jellemei oly kitűnően vannak megírva — a megoldásig, hogy ha a befejezésben Szigeti bátor mer lenni s a vígjátéki megoldás helyett, mint kellett volna, tragikait alkalmazni: akkor egyik legkiválóbb magyar drámánk volna. Még sok kifogást lehetne felhozni Szigeti írói eljárása ellen. Az egykorú kritikának is sok észrevétele volt. Ez észrevételek javarészét Bayer nagy pontossággal közli is. Ha a dramaturgia mai szemüvegén néznők csupán e műveket, bizony nehezen állanak meg a sarat. Azonban ekkor igazságtalanok volnánk Szigetivel szemben. Bayer helyesen és nyomatékosan mutat rá Szigeti történeti értékére: mint a színpadi műsor gazdagítója a legelső sorban áll.

Bayer életrajza igen sikerült. A régi nemzeti színészet szomorú korszakának keretéből egyre izmosabban előre törő *Nemzeti Színház* történetébe állítja bele Szigeti, a színészt és színmű-író. Elbeszéli Szigeti pályájának főbb mozzanatait s ismerteti a megjelenés, illetve az előadás sorrendjében az egyes műveket, a róluk mondott egykorú kritikákat. Ebben a tekintetben összeállítása teljesnek mondható. Történetet ír; ennek következtében egyéni és részletezőbb bírálatot nem gyakorol ugyan, de a megértés és helyes méltánylás valamennyi szempontját kellő mértékben hangsúlyozza. Dolgozata Berczik emlékezésénél részletezőbb, de a Polgárénál tömörebb és mélyebben szántó. Így céljának kitűnően megfelel.

(Szászváros.)

Dr. Kristóf György.

Jánosi Béla: *Szerdahely György Aesthetikája*. Akadémiai értekezés. Budapest, 1914. A M. Tud. Akadémia kiadása, 8 rétü 59 lap.

Jánosi Béla, az esztétika történetének írója, régi tartozásának tett eleget, mikor végre alapos és széleskörű tanulmányban Szerdahely György esztétikájának ismertetésére vállalkozott. Történetében alig egy oldalt szánt Szerdahelynek; más esztétika-történetírók egészen elfeledkeztek róla, a legújabb, Croce Benedek, legalább a nevét megemlíti a XVIII. század kisebb esztétikusai közt, a Baumgarten-követők nagy csapatában.¹ Nálunk Versényi György² és Radnai Dezső³ foglalkoztak újabban vele; de amaz csak *Aestheticáját* tárgyalta, emez meg többi műveit ismertette bővebben.

Jánosi most végre egész teljességében ismerteti Szerdahely esztétikai munkásságát. Igaz, hogy ez a munkásság nem jelent új, tudományos eredményeket az esztétikai gondolkozásban, de ránk nézve mégis értékes, mert egyrészt egy tudományosan képzett magyar elme fogékonyságát bizonyítja az akkor még nagyon új tudomány iránt, másrészt egy nyomot jelöl mégis a magyar esztétikai irodalom nagyon pusztá, nagyon elhanyagolt országútján.

Szerdahely nem volt eredeti gondolkozó. Jánosi alapos utalásokkal mutat rá, mennyire támaszkodott Baumgartenre, Meierre, Homera, Batteuxre, Riedlre, Sulzerre *Aestheticájában* és ezeken kívül meglepően nagy, olvasottsága alapján minden klasszikusra és majd minden újabb fejtegetőre többi műveiben. (*Ars poetica, Poesis narrativa, Poesis dramatica*)

Jánosi eljárása, a hogyan nyomról-nyomra rámutat Szerdahely forrásaira, — a mellett, hogy a szerző széleskörű tájékozottságának meglepő jele, — a legpontosabb filológiai módszerről tanuskodik. Úgy látszik mégis, hogy a nagy és érdekes olasz esztétikai irodalmat nem vette kellő figyelembe

¹ Croce helyesen írja nevét: magyar fordítója azonban Szerdahelyt ír.

² Az *aesthetica* hazánkban. Budapest, 1874. és Irod. Közlem. V. 436—440.

³ *Aesthetikai törekvések Magyarországon 1772—1817*. Budapest, 1889.

Szerdahely mintáinak kutatásánál, pedig valószínűnek látszik, hogy esztétikusunk ebből is ismerte legalább a latin nyelvűeket. E valószínűséget bizonyítani látszik Jánosi azon megállapítása (18. lap), hogy az esztétika szó értelme nem látszik eléggé szabatosnak Szerdahelynél. E tekintetben zavaróan az olaszok, kivált Muratori hathatott reá!

Ez azonban nem fontos. Érdekesebb az, hogy Szerdahely eklekticizmusa nem volt egészen szolgai. Nemcsak abban érezhető ez, hogy egyetlen mintáját sem veszi át egész teljességében, hanem abban is hogy az eredetiség problémáját minden mesterénél helyesebben próbálja megmagyarázni. Kár, hogy Jánosi ezt nem emelte ki jobban. Az is bizonyos, hogy Szerdahely minden egyes fejtegetése teljesen megfelel a tudomány akkori fejlettségének, ő maga mindenben kora tudományos színvonalán állott.

Csak hogy e kor tudományossága állott igen gyenge lábon éppen abban, a mivel legjobban el volt telve, az esztétikában. Az a hit, — mely egyébként balvélekedésnek bizonyult immár, — hogy Baumgarten egy egészen új tudományt alapított meg, midőn 20 éves korában írt művecskéjében (*Meditationes philosophicae de nonnullis ad poëma pertinentibus*) leírta e szót, *aesthetica*, mint egy különös tudomány nevét és 25 évre rá kiadta e tudomány rendszerét is *Aesthetica* czímen, lábba hozta a németeket, a kik csoportostúl vándoroltak Halleba a mestert hallani, majd Frankfurtba Meierhez, a hú tanítványhoz. Se elmélyíteni, se javíthatni nem jutott eszébe senkinek, a mit a fölfedező és az elterjesztő tanítanak, hanem mindenki nagy buzgalommal vetette magát arra, hogy a mit ezek csak félig, vagy nem elég bőven fejtettek ki, megragadja és új lére ereszsze. Prokrusztesz nem kinezta annyit áldozatait, mint a mennyi felé huzták, rángatták, nyujtották, összeszorították az új tudományt, mely különben is ellenmondásai-
val és határozatlanságával (a valószínű hamis is, nem is, a tehetség értelmes is, nem is, az ízlés értelmi ítélet is, nem is stb.) melegágya lett mindenféle okoskodásnak s ez okoskodások az új név és néhány új meghatározás ellenére is a régi csapásokra fordultak vissza és a szép megfejtésén, módosulásain, fajain, árnyalatain stb. lovagoltak.⁴ Szerdahely sem volt különb a többi baumgarteniánusnál. Csak mintha látóköre lett volna nagyobb. Ha Riedel és Sulzer voltak is állandóan előtte, sokszor fordult mégis másokhoz is. Hogy azután e mások segítségével sem tudott önállóbbá, eredetibbé lenni, azt ha tehetségének rovására írjuk is, talán menthetjük mégis azzal, hogy könyvét első sorban tanítványainak írta és akkor írta, midőn a hatalom szava egy évre rá előmozdította egyetemi tanárságából és örökre elvette kedvét, hogy tudományával foglalkozék.

⁴ V. ö. Croce tanulmányos fejtegetésével; **B. Croce**: *Esztétika*. Fordította Dr. Kiss Ernő (Budapest, 1914.) 213—221 és 244—251. l.

Az *Aesthetica* mellett írt egyéb munkáiban a Baumgartentől is, Meiertől is emlegetett „gyakorlati“ esztétikát akart írni Szerdahely. Mesterei sem voltak azzal tisztában, hogy mi is lehet ez; ő sem sokat törte a fejét és poétikát írt „gyakorlati“ esztétika gyanánt. Ebben sem eredeti; teljesen át van hatva a költészet pedagógiai hivatásától, mint egész kora elméletfrói mind. De igen helyesen emeli ki Jánosi efféle műveinek értékét magyar kortársaira nézve abban, hogy az ezekhez adott irodalomtörténeti összefoglalásokból értesültek először a modern népek irodalmáról.

(Kolozsvár.)

Dr. Kiss Ernő.

Heltai Gáspár reformátor és kora.

A kritikus nyugodtan várja az egyháztörténészek bírálatát s csak a míg ez megérkeznék, kér a szerkesztő úr szivességétől még egy-két szót, — a maga részéről utolsót.¹

1. Teljes méltánnyal veszem tudomásul a munka kiadásának módját és körülményeit; de e miatt még egy cseppet sem érzem, nem érezhetem indíttatva magamat a bírálatomban kifejezett ama kétségemnek visszavonására, hogy „ezt a feladatot alig 4 ívnyi terjedelemben nagyon bajos a tudományos alaposság követelményeinek megfelelően megoldani.“

2. Az 1557-iki végzés kimondotta vallásszabadság lehet „teljes“, „föltétlen“, (a kath. és luth. vallásra nézt) de nem „általános“; a kettő között nagy a különbség s dr. Lakos dolgozatában az utóbbi állítatik és én is ez *utóbbi*t vontam és vonom kétségbe.

3. Az erdélyi s az anyaországbeli vallási türelem különböző eredetének vizsgálatánál épp az a „*nagyon rövid*“ eljárás az, a mit kifogásoltam s egyszerűen „*odavetésnek*“ minősítettem; a szerző válasza pedig e részben csak ismétél s nem indokol, ennél fogva egyáltalában nem ad okot e véleményem megváltoztatására.

4. A kinek a reformáció egész története és szelleme, valamint közelebbről Melius egész munkássága s egyénisége nem elég „*egykorú adat*“: az már aztán igazán fel van jogosítva arra, hogy a Melius, valamint a többi reformátor türelmetlenségét politikai okokból magyarázza, csak arra nincs, hogy Pokolyt (ki az idézett helyen csak az *egyetemes* felekezeti türelmetlenség *egyik* okául érinti a politikai viszonyokat) elmagyarázza.

5. Az illető 1564-iki végzésben „*Colosvariensis aut Cibiniensis ecclesiarum religio et assertio*“-ról van szó; tisztelettel kérdem, vajjon ez azt jelenti-e, hogy „a kolozsvári egyháznak“ engedtetik szabad vallás-gyakorlat?

6. Ha a szerző tudja, hogy a debreczeni zsinat kiadványának nem

¹ Az „Erdélyi Múzeum“ részéről is. Szerk.

„debreczeni zsinat“ a címe, akkor miért beszél róla mégis így „A debreczeni zsinat előszavában írják . . .“; „A debreczeni zsinat . . . 1567 június 28-iki kelettel jelent meg . . .“?

7. Rövidítem a „főlkialtó mondatot: Csíkvármegye — a XVI. században!

8. Megnyugtathatom a szerzőt, hogy előttem a „szellemi evolutio“ fogalma egyáltalában nem „ellenszenves“; ellenszenves csak az az eljárás, a mely a történelmi fejlődés lényegébe való alapos és türelmes elmélyedést üres frazeológiával véli pótolhatónak.

9. Műve „tátongó hiánya“-ként én azt jelöltem meg, „*hogyan az egykorú Erdély vallásügyi, erkölcsi és társadalmi fejlődésébe való minden mélyebb belátás nélkül szűkölködik*“ — nem pedig azt, a mi ellen ő tiltakozik bírálatom szavainak egyenes megmásításával.

10. „Csodabogár“-nak a „*szellemi evolutio folytonos fejlődésének tanát*“ bélyegeztem, *mint kifejezést*, a mint az az összefüggésből első tekintetre világos.

11. Ismertetésem általában nem „idézeteket“, hanem *módszert* értékelt és szerzőnek a szakirodalomban való jártasságát elismerte, de dolgozatában semmiféle egységes belső tervet, szempontot nem talált. Ez volt ítéletem lényege s meg kell állapítanom, hogy *ezt* a lényegét a szerző jelen recriminációi még akkor sem döntenék meg, ha *önmagukban* egytől-egyig meg is állnák a helyüket.

R. I.

Az E. M. E. fontosabb kiadványai.

- *Erdélyi Múzeum* 1874. és 1876—1882.
Teljes évfolyam — — — — — à 4 kor. (Tagoknak 3 kor.)
Egyes füzetek — — — — — à 50 fill. (Tagoknak 30 fill.)
- Az Erdélyi Múzeum-Egylet bölcsélet-, nyelv- és történettudományi szakosztályának *Kiadványai* 1884—1891.
Teljes évfolyam — — — — — à 4 kor. — fill. (Tagoknak 3 kor. — fill.)
Egyes füzetek — — — — — à — kor. 50 fill. (Tagoknak — kor. 30 fill.)
- *Erdélyi Múzeum* 1892—1905.
1892—1893. (teljes) — — — — — à 3 kor. — fill. (Tagoknak 2 kor. 50 fill.)
1894. VI—X. füzetei — — — — — à — kor. 50 fill. (Tagoknak — kor. 30 fill.)
1895—1903. (teljes) — — — — — à 3 kor. — fill. (Tagoknak 2 kor. 50 fill.)
1904. I. és 1905. I. füzete — — — — — à — kor. 50 fill. (Tagoknak — kor. 30 fill.)
Egyes füzetek — — — — — à — kor. 50 fill. (Tagoknak — kor. 30 fill.)
- *Erdélyi Múzeum*. Új folyama 1906—1913.
1906—1907. és 1910. (teljes) — — — — — à 3 kor. — fill. (Tagoknak 2 kor. — fill.)
1908. évf. 2—6 füzete — — — — — à — kor. 50 fill. (Tagoknak — kor. 40 fill.)
Egyes füzetek — — — — — à — kor. 50 fill. (Tagoknak — kor. 40 fill.)
- *Vass József*. Erdély a rómaiak alatt. Az Erdélyi Múzeum-Egylet által a Haynald-díjjal jutalmazott pályamunka. Kolozsvár, 1863. 8-r. XIV és 196 lap 1 melléklet. Ára 1 kor. (Tagoknak 60 fillér.)
- *Emlékkönyv*. Gróf Mikó Imre emlékszóbra leleplezése alkalmára 1880 június 10. Kiadta: Az Erdélyi Múzeum-Egylet. Kolozsvár, 8-r. 47 lap; 1 melléklet; Ára 1 kor. (Tagoknak 60 fillér.)
- Az Altenberger-féle Codex. Kiadja Lindner Gusztáv. Kolozsvár, 1885. 8-r. XI. és 300 lap, 2 melléklet. Ára 1 kor. (Tagoknak 60 fill.)
- Barakonyi *Barakonyi* Ferencz költeményei. Sajtó alá rendezte Erdélyi Pál. Kolozsvár, 1907. 8-r. 184 lap, 2 melléklet. Ára 5 kor. (Tagoknak 4 kor.)
- Az Erdélyi Múzeum-Egyesület *Évkönyve* 1906—1913. Kötetenként 1 kor. (Tagoknak 50 fill.)
- Az Erdélyi Múzeum-Egyesület I—VII. *vándorgyűlésének Emlékkönyve*. Kolozsvár 1906—1910. Egyenként 2 kor. 50 fill. (Tagoknak 2 kor.)
- Az *Erdélyi Múzeum-Egyesület múltja és jelene*. Az Erdélyi Nemzeti Múzeum tárai. Az egyesület ötven éves jubileumára összeállította: Kelemen Lajos. Kolozsvár, 1909. Ára 1 kor. (Tagoknak 50 fill.)
- *Dolgozatok az Erdélyi Nemzeti Múzeum Érem- és Régiségtárából*. Szerkeszti Pósta Béla. Előfizetési ára 12 kor. (Tagoknak 10 kor.)

A fenti művek megrendelhetők az „Erdélyi Múzeum“ szerkesztőségében Kolozsvár, Egyetemi Könyvtár.

- Az Erdélyi Múzeum-Egyesület kiadásában és támogatásával 1859—1908 között megjelent művek jegyzéke. Kolozsvár, 1909. Érdeklődőknek kívánatra ingyen küldi meg az Erdélyi Nemzeti Múzeum Könyvtára.

Hadtörténelmi Közlemények. Kiadja a Magyar Tudományos Akadémia hadtörténelmi bizottsága. Szerkeszti *Pilch* Jenő m. k. honvédőrnagy. Megjelenik évnegyedenként összesen 50 nyomtatott ivnyi terjedelemben.

A füzetek mindegyikében hadtörténelmiünk kiváló hőseinek, hadvezéreinek hiteles arcképei, térképek, csatatervek, tereprajzok, várak, régi fegyverek és egyéb hadtörténelmi emlékek egykorú képei jelennek meg.

A folyóirat egy évfolyamának előfizetési ára 10 korona. Az előfizetési pénzek a M. Tud. Akadémia könyvkiadóhivatalába (Budapest, V. Akadémia-utca 2. sz.) küldendők.

A MAGYAR
JELZÁLOG HITELBANK
KOLOZSVÁRI KÉPVISELŐSÉGE
KOLOZSVÁR, JÓKAI-U. 2. I. EM.

Földbirtokra és nagyobb városokban fekvő házakra 15 évtől 65 évig terjedhető törlesztéssel

**LEGOLCSÓBB
KÖLCSÖNÖKET**

nyújt. A jelzálogul felajánlott erdélyrészi ingatlanok értékére és a megszavazandó kölcsön összegére nézve az ~~az~~

Erdélyi Gazdasági Egylet
bizalmi férfiai adnak véleményt.

TELEFON 27. SZ.

A képviselőség elfogad
TAKARÉK-BETÉTEKET és előnyösen kamatoztat.

Oda							Nagyvárad—Kolozsvár							Vissza	
Gyv. 510	Szv. 512	Szv. 510a	Gyv. 506	Szv. 514	Gyv. 502	Gyv. 504	Állomások	Szv. 513	Gyv. 503	Gyv. 501	Gyv. 505	Szv. 511	Gyv. 509		
I. II.	I—III.	I—III.	I. II.	I—III.	I. II.	I—III.		I—III.	I—III.	I. II.	I. II.	I—III.	I. II.		
12 06	4 18	12 11	7 17	2 50	2 28	4 09	ind. Nagyvárad --- --- érk.	10 36	12 46	2 16	8 30	10 47	4 17		
12 10	4 24	12 17	7 21	2 56			érk.) Nagyvárad-Velence --- (ind. érk.	10 29	12 41			10 41			
12 10	4 25	12 18	7 21	2 57			Mezőtelegd --- --- --- ↑	10 28	12 40			10 40			
12 29	4 57	12 48	7 41	3 27	2 53	4 37	Élesd --- --- --- ---	10 02	12 20	1 50	8 06	10 18	3 54		
12 42	5 12/	1 07	7 55	3 43	3 07	4 51	Rév --- --- --- ---	9 46	12 07	1 37	† 7 54	10 01	3 41		
1 01	5 35	1 36	8 15	4 09	3 28	5 11	Zichybarlang --- --- ---	9 25	11 52	1 23	7 42	9 45	3 30		
		1 47					Barátka --- --- --- ---								
		5 58		4 31			Jádvölgy --- --- --- ---	9 04				9 27			
		6 05		4 39			Kiráyhágó --- --- --- ---	8 56				† 9 17			
		6 15	8 48	4 50	4 01	5 57	Csucsa --- --- --- ---	8 48				9 09			
1 47	6 37	2 44	9 03	5 12	4 17	6 07	Kissebes --- --- --- ---	8 33	11 09	12 39	6 58	8 51	2 46		
1 56	6 50	2 58	9 13	5 26	4 27		Sebesvár --- --- --- ---	8 18	10 54	12 24	6 43	8 36	2 31		
	6 57	3 04		5 33			Malomszeg --- --- --- ---	8 12				8 30			
	7 03	3 10		5 40			Bánffyhunyd --- --- --- ---	† 8 07				† 8 25			
2 17	7 20	3 24	9 33	5 57	4 47	6 29	Sztána --- --- --- ---	7 56	10 36	12 06	6 28	8 15	2 16		
	7 35	3 38	† 9 46	6 14		6 44	Egeres község --- --- --- ---	7 36			6 13	7 52	2 01		
	7 49	3 49		6 26			Egeresi gipszgyárak --- --- --- ---	7 18				7 24			
	7 55	3 55	10 02	6 32	5 13	7 00	Mákófalva --- --- --- ---	7 12	10 02	11 32	5 53	7 27			
							Magyargorbó --- --- --- ---	† 7 05							
	8 06	4 06		6 42		7 11	Magyarsárd --- --- --- ---	6 59				7 12			
	8 14						Magyarnádas --- --- --- ---	† 6 47				† 6 50			
	8 20	4 17		6 55	5 34	† 7 21	Szucság --- --- --- ---	6 42			5 33	6 56			
	† 8 24	4 22		7 00			Kisbács --- --- --- ---	† 6 35				6 47			
				† 7 05			érk. Kolozsvár --- --- --- ind.	6 29				6 35	1 13		
3 16	8 34	4 33	10 32	7 13	5 47	7 35		6 19	9 23	10 54	5 20				

† = Feltételes megállás. Érvényes 1914 május hó 1-től.

Oda

KOLOZSVÁR—BRASSÓ

Vissza

Gyv. 602 I—III.	Szv. 512 I—III.	Szv. 510a I—III.	Gyv. 604 I—II.	Szv. 536 I—III.	Tvszsz. 542 II—III.	Szv. 514 I—III.	Gyv. 502 I. II.	Állomások	Szv. 513 I—III.	Gyv. 501 I. II.	Szv. 535 I—III.	Gyv. 601 I—II.	Szv. 511 I—III.	Gyv. 603 I—III.	Szv. 509a I—III.
	9 04	4 45		10 50		8 30	6 13	ind. Kolozsvár -----	5 24	10 20	4 20		6 12		12 56
	9 22	5 14		11 12		8 58	6 28	Apahida -----	5 05	†10 03	3 53		5 52		12 40
	9 34	5 25		11 22		9 10		Kolozs-Kolozskara -----	4 49	9 56	3 43		5 44		12 33
	10 06	6 03		12 00		9 54	7 04	Virágosvölgy -----	4 13	9 27	3 03		5 11		12 05
	10 24	6 23		12 23		10 17	7 20	érk.) Aranyosgyéres -----	3 49	9 07	2 33		4 48		11 46
	10 34	6 34		12 33		10 27	7 23	ind.) -----	3 39	9 06	2 28		4 40		11 41
	10 57	7 03		1 01		10 57	7 43	érk.) Székelykocsárd -----	3 10	8 42	1 56		4 13		11 20
	11 20	7 08		1 16		11 17	7 46	ind.) -----	2 58	8 37	1 43		3 57		11 16
	11 26	7 14		1 22		11 26		Marosveresmart -----	2 52		†1 36		3 51		11 10
	11 32	7 21		1 29		11 35		Felvincz -----	2 46		1 30		3 45		11 04
	11 53	7 42		1 53		12 06	8 12	Nagyenyed -----	2 26	8 15	1 03		3 27		10 46
	12 09	7 59		2 14		12 32	8 26	érk.) -----	2 05	8 00	12 35		3 08		10 29
5 55	12 34	8 10	12 20		3 01	1 43	8 45	ind.) Tövis -----	2 05	7 43		3 00	2 25	10 23	9 55
	12 54	8 34			3 36	2 10		Alsókarácsonfalva -----	1 42				2 04		9 33
6 19	1 01	8 41	12 42		3 46	2 19	9 08	érk.) -----	1 11	7 28		2 32	1 56	10 02	9 25
6 20	1 11	8 44	12 45		3 51	2 29	9 19	ind.) Küküllőszög -----	1 08	7 27		2 31	1 46	10 01	9 22
	1 16	8 50			4 07	2 36	9 17	Balázsfalva -----	1 03				1 41		9 17
6 35	1 29	9 06			4 27	2 53	9 27	Hosszuaszó -----	12 48	7 15			1 29	9 49	9 03
	1 42	9 19	1 11		4 45	3 07	9 39	Mikeszása -----	12 37				1 13	9 38	8 51
6 55	1 57	9 32	1 22		5 32	3 21	9 49	érk.) -----	12 23	6 56		1 58	12 57	9 28	8 37
7 00	2 14	9 42	1 27		5 17	3 41	9 51	ind.) Kiskapus -----	12 08	6 47		1 53	12 37	9 26	8 22
7 12	2 33	10 00	1 40		5 43	3 59	10 03	Medgyes (Bázna-fürdő) --	11 53	6 35		1 40	12 24	9 14	8 07
7 31	3 03	10 26	2 00		6 24	4 24	10 21	Erzsébetváros -----	11 22	6 15		1 16	11 57	8 54	7 41
7 55	3 35	10 59	2 24		7 07	4 54	10 45	érk.) -----	10 46	5 53		12 51	11 24	8 32	7 08
8 02	3 47		2 31		7 50	5 09	10 50	ind.) Segesvár -----	10 25	5 41		12 42	11 11	8 27	
8 14	4 03		2 43		8 13	5 25	11 02	érk.) -----	10 08	5 28		12 30	10 58	8 15	
8 14	4 06		2 43		8 15	5 30	11 02	ind.) Héjjasfalva -----	10 05	5 26		12 29	10 57	8 14	
10 15	7 12		4 48		11 55	8 17	1 15	Földvár (Előpatak-fürdő) --	7 12	3 08		10 36	8 17	6 26	
10 43	7 53		5 16		12 45	8 56	1 46	érk. Brassó -----	6 36	2 40		10 08	7 41	6 00	

† = Feltételes megállás. Érvényes 1914 május hó 1-től.